

PHẬT SỞ HÀNH TÁN

QUYỂN 3

Phẩm 10: VUA BÌNH-SA ĐẾN VIẾNG THÁI TỬ

*Ngài từ già Quốc sư
Và Đại thần chánh pháp
Vượt qua sóng sông Hằng
Thẳng đường đến Linh thúu
Giấu căn trong năm núi
Tài năng dùng trong non
Rừng hoa trái sum suê
Suối chảy chia nóng, lạnh
Vào thành Ngũ sơn kia
Vắng lặng như lên trời.
Người dân thấy Thái tử
Dung mạo quá sáng ngời
Tuổi trẻ, thân rực rỡ
Tướng trượng phu ai bì
Đều cho là khác lạ
Như thấy cờ tự tại.
Người đi thì dừng chân
Bước mau theo sau Ngài
Người đi trước quay nhìn
Chiêm ngưỡng Ngài không chán.
Các tướng tốt trên thân
Ai nhìn mắt không rời
Cung kính đến chiêm ngưỡng
Chấp tay lễ, thăm hỏi
Thấy đều rất vui mừng
Tùy nghi mà cúng dường
Chiêm ngưỡng tôn nhan Ngài
Hổ thẹn các hình tướng
Có oai nghi thô tháo
Vắng lặng lại cung kính
Tâm kết hận mở rồi
Tâm từ hòa lớn thêm
Nghiệp chung riêng nam nữ
Đều tiêu tan tất cả.
Kính tướng, tôn trọng đức
Ai thấy đều quên về*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sợi lông trắng giữa mày
Đôi mắt xanh rộng dài
Toàn thân sắc vàng chói
Tay có màng thanh tịnh
Tuy thân là xuất gia
Nhưng có tướng Thánh vương.
Gái, trai thành Vương xá
Lớn nhỏ đều không yên:
Người này còn xuất gia
Sao chúng ta vui tục?
Khi ấy, vua Bình-sa
Ở trên cao nhìn xuống
Thấy các nam nữ ấy
Vẻ bàng hoàng khác thường
Cho gọi một người đến
Hỏi vì lý do gì.
Kính quỳ dưới lầu vua
Nói rõ việc thấy nghe
Xưa nghe dòng họ Thích
Người tốt đẹp khác thường
Trí tuệ hơn người đời
Làm vua cả tám phương
Nay xuất gia ở đây
Mọi người đều đón rước.
Vua nghe, vui lẫn sợ
Thân đây, tâm đi rồi
Truyền sứ giả mau đến
Dò xét mọi hành động
Vâng lời, thăm theo chân
Xem xét mọi việc làm.
Vắng lặng, mắt nhìn thẳng
Khoan thai bày dung nghi
Vào làng hành khát thực
Đi trước các khát sĩ
Giữ thân tâm không loạn
Tốt, xấu đều an vui
Ngon, dở đều thọ nhận
Ôm bát trở về rừng
Ăn xong, súc nước trong
Ưa vắng, sống trên núi.
Rừng xanh, riêng non cao
Hoa đỏ trồng xen kẽ
Các chim như công thấy
Bay liệng kêu hót vang
Pháp phục màu tươi sáng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như nhật chiếu Phù tang
Ai thấy chẳng muốn rời
Thư lớp đã trình tâu.
Vua nghe tâm thêm kính
Cho sửa soạn xa giá
Đội mũ, mặc áo đẹp
Sư tử đầu đàn bước
Chọn các bậc tôn túc
Người vắng lặng sáng suốt
Dẫn theo trăm ngàn người
Lướt mây lên Bạch sơn
Thấy Bồ-tát uy nghiêm
Các căn đều vắng lặng
Ngồi thẳng trong hang núi
Như trăng giữa trời trong
Sắc màu nhiệm trang nghiêm
Như hóa thân của pháp,
Phát tâm thành cung kính
Dần bước nhẹ đến gần
Giống như trời Đế Thích
Đến Ma-hê-thủ-la
Khép nép giữ lễ nghi
Kính hỏi Ngài an vui.
Bồ-tát xem xét kỹ
Thuận theo mà trả lời.
Khi vua nhọc hỏi rồi
Ngồi trên tảng đá sạch
Mắt nhìn ngắm dung nghi
Sắc mặt vui, tâm hỷ
Kính nghe dòng vọng tộc
Đức thạnh nối truyền nhau
Điều từ lâu chất chứa
Nay muốn giải thắc mắc:
“Nguồn sáng của mặt trời
Phước thạnh đã muôn đời
Khiến đức cả nối nhau
Ngày nay được mở rộng
Đáng hiển minh tuổi trẻ
Vì sao đi xuất gia?
Ngài là Thánh hơn đời
Khất thực, bỏ vinh hoa
Thân quý đáng xoa hương
Vì sao mặc ca-sa
Tay nên nắm thiên hạ
Lại cầm thức ăn dở*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu không thay vua cha
Mà trị vì đất nước
Nay ta chia nửa nước
Hầu mong Ngài ở lại
Tôi khởi mang tiếng đuổi
Thời gian sẽ thuận theo
Xin nể lời tôi thật
Muốn được làm bạn tốt.
Hay cậy dòng vọng tộc
Có tài đức, dung mạo
Mà không muốn hạ mình
Cúi mình thọ ân người?
Sẽ cấp ban dũng sĩ
Gươm giáo và quân lính
Để tự lực thu tóm
Thiên hạ ai không tôn
Người sáng biết đúng lúc
Pháp tài năm dục tặng
Nếu không giữ ba lợi
Rốt cuộc chỉ luống nhọc
Chuộng pháp, bỏ tài sắc
Tài được mọi người thích
Giàu tài bỏ pháp dục
Đó là giữ tài vật
Nghèo nản mà quên pháp
Năm dục ai vui được?
Cho nên đủ ba việc
Đức truyền, đạo tuyên dương
Pháp tài năm dục đủ
Gọi trượng phu ở đời
Không khiến thân viên tướng
Luống nhọc và vô công.
Vua chuyển luân Man-đà
Thống lãnh bốn thiên hạ
Để Thích chia nửa tòa
Sức không làm vua trời
Nay Ngài tay thon dài
Chân đi khắp trời người
Ta không cậy sức vua
Mà muốn giữ Ngài lại.
Thấy Ngài đổi hình tướng
Thích mặc y xuất gia
Đã kính trọng đức ấy
Còn thương tiếc lẫn người.
Nay Ngài hành khất thực*

Tôi xin dâng đất nước
Tuổi trẻ thọ năm dục
Trung niên tập dụng tài
Tuổi già thuận các căn
Đó là thuận theo pháp.
Tuổi trẻ giữ pháp tài
Sẽ bị dục phá hoại
Già thì khí lực yếu
Thuận theo cầu vắng lặng
Tuổi già thẹn tài dục
Hành pháp mọi người tôn
Tuổi trẻ tâm lao chao
Ruổi theo cảnh năm dục
Bị mọi thứ ràng buộc
Tình cảm giao kết sâu
Về già ít bận bịu
Người thuận pháp y cứ
Năm dục đều dứt bỏ
Tâm ưa pháp thêm lớn.
Lại, chuộng pháp vương giả
Đại hội thờ Thiên thần
Nên cõi lưmg Rồng thần
Thọ vui bay lên trời
Các vua Thánh tài giỏi
Nghiêm thân anh lạc báu
Cúng tế lập đại hội
Cuối cùng được phước trời.”
Như thế vua Bình-sa
Dùng mọi cách thuyết phục
Chí Thái tử vững chắc
Không động như Tu-di.

M